

Sygn. akt VII K 644/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek.sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Iwona Kozłowska Glid

po rozpoznaniu dnia 20 stycznia 2015 roku

sprawy

A. Z. ((...)),

c. A. i C. zd. J.,

ur. (...) w G.

Oskarżonej o to, że:

w dniu 27 lutego 2014 roku w O. przy ul. (...) – Przedszkole (...) – mimo ciążącego obowiązku opieki nieумыślnie naraziła M. S. lat 3 na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że pomimo ciążącego obowiązku opieki nie dopilnowała M. S., który oblał się gorącą herbatą, a w następstwie działania pynu o podwyższonej temperaturze doznał oparzenia I/II stopnia skóry brzucha, krocza prącia, ud i ręki lewej a powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż dni 7 (siedem)

tj. o czyn z art. 160 § 3 i 2 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

I. Uznając, iż oskarżona A. Z. swoim zachowaniem opisanym w części wstępnej wyroku z tą zmianą, że z opisu czynu eliminuje fragment dotyczący narażenia pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, wyczerpała znamiona występku z art. 157§1 i 3 kk postępowanie karne o ten czyn na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza oskarżonej na okres próby 2 (dwóch) lat,

II.Na podst. Art. 67§3 Kk orzeka od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

III.Na podst. art. 627 kpk przy zast. art. 629 Kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania kwotę 247,81 złotych, a na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. M. (1) reprezentującej prawa małoletniego pokrzywdzonego M. S. tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem fachowego zastępstwa procesowego z wyboru kwotę 768 złotych.

UZASADNIENIE

W oparciu o wyniki rozprawy głównej

Sąd ustalił, co następuje:

Urodzony dnia (...) syn A. M. (2) S. od 1 października 2013r. uczęszczał do przedszkola niepublicznego (...) w O. przy ul. (...), którego właścicielem, a jednocześnie pedagogiem i wychowawcą dzieci była A. Z.. W przedszkolu tym w charakterze asystenta nauczyciela zatrudniona była także U. C., która w przedszkolu przygotowywała posiłki, ubierała dzieci, dbała o czystość.

Dnia 27 lutego 2014r. A. M. (1), jak zwykle ok. godz. 7.30, przywiozła swego niespełna 3-letniego syna M. S. do przedszkola, po czym udała się do pracy. Tego dnia był tzw. „tłusty czwartek”. W grupie, do której uczęszczał M. S., było tego dnia jedynie pięcioro dzieci. Grupą opiekowała A. Z., której pomagała U. C..

Około godz. 9.30 dzieciom podawano śniadanie. Śniadanie to obejmujące posiłek oraz herbatę oraz wyjątkowo także pączki przyniesione przez rodziców, przygotowywała U. C. z kuchni na salę, w której przy stoliku siedziały dzieci U. C. przynosiła kanapki kładąc je na stole przed dziećmi, natomiast pączki postawiła na biurko A. Z., ażeby ta później podała je dzieciom. Z kolei gorącą herbatę z kuchni do sali przyniosła w dzbanku osobiście A. Z. rozlewając ją następnie do plastikowych kubków w il. ok. 50 ml, które następnie zostały w celu ostygnięcia na tacy położone na stoliku, przy którym siedziały dzieci, w tym M. S., który miał je „w zasięgu ręki”. Gdy U. C. wróciła do kuchni po resztę kanapek oraz pączków, zaś A. Z. odwróciła się od stołu, przy którym siedziały dzieci, by wziąć z biurka i postawić na stoliku talerz z pączkami, siedzący przy stoliku M. S. włożył do jednego z kubków z gorącą herbatą kciuk lewej ręki, a czując wysoką temperaturę, wystraszył się, potrząsając ręką, co spowodowało wywrócenie się kubka i wylanie się napoju na stolik, a następnie na ciało siedzącego przy stoliku dziecka od ręki, po brzuch, krocze oraz uda. Dziecko zaczęło płakać. A. Z. i U. C. zdjęły z dziecka ubranie, okładając poparzone miejsca lodem, po czym przebrały dziecko w piżamkę. Następnie A. Z. zadzwoniła do matki M..

Około godziny 10.30 A. M. (1) odebrała telefon od A. Z., która zapytała ją, czy ta może odebrać dziecko z przedszkola. Na pytanie co się stało, A. Z. odpowiedziała, że dziecko poparzyło się herbatą i nie daje się opatrzyć. Wtedy A. M. (1) zdecydowała się przyjechać, przybywając do przedszkola po kilkunastu minutach.

Na miejscu A. Z., nie kwestionując, że tego dnia opiekowała się grupą, w której był M. S., powtórzyła, że dziecko wylało na siebie gorącą herbatę. Po rozebraniu dziecka okazało się, że ma ono zacerwieniony brzuch, krocze, uda oraz lewą rękę. Pęcherze oparzeniowe nie były od razu widoczne.

A. M. (1) zdecydowała się zabrać dziecko do szpitala MSWiA, gdzie małoletniego skierowano do (...) w O. i gdzie stwierdzono u niego oparzenie I/II stopnia skóry brzucha, krocza, łączy, ud i ręki lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia inny, niż określony w art. 156 § 1 kk, trwający jednak dłużej, niż 7 dni, stanowiąc skutki, o jakich mowa w art. 157 § 1 Kk. Nie zaistniało bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia dziecka, ani też bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art. 156 § 1 Kk., które miałyby miejsce, gdyby oparzenia były III stopnia.

M. S. był hospitalizowany na Oddziale (...) Dziecięcej (...) w O. w okresie od 27.02.2014r. do dnia 4.03.2014r. z zaleceniem dalszych kontroli w Poradni (...) Dziecięcej (...) w O..

Po tych wydarzeniach M. S. został „wypisany” z przedszkola przez matkę.

A. M. (1) złożyła przed Sądem wniosek o ściganie oskarżonej A. Z. za przestępstwo z art. 160 § 2 i 3 Kk w zw. z art. 157 § 1 i 3 Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk.

Dowody:

- zeznania świadka U. C. – k. 16, 25-26, 95-96,
- zeznania świadka A. M. (1) – k. 1-4, 76-77,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. Z. – k. 19, 74-76,

- dokumentacja medyczna – k. 9,
- zdjęcia obrażeń – k. 10,
- notatki służbowe oskarżonej – k. 69-71,
- opinie i zeznania biegłego z zakresu medycyny sądowej – k. 14, 30, 81-82,

*****

A. Z. ma 28 lat. Pozostaje stanu wolnego. Nie ma dzieci. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest pedagogiem. Utrzymuje się z prowadzenia niepublicznego przedszkola (...) deklarując dochody na poziomie ok. 2 tys. miesięcznie. Nie posiada istotnego majątku. Nie była dotąd karana sądownie.

Dowody:

- dane osobopoznawcze – k. 21,
- dane o karalności z K. – k. 20, 58, 86;

*****

Przesłuchiwana w charakterze podejrzanej **A. Z.** nie przyznała się do stawianego jej zarzutu i skorzystała z przysługującego jej prawa odmowy składania wyjaśnień.

Przed Sądem podtrzymała swe stanowisko wyjaśniając, że choć jest jej bardzo przykro z powodu powstania obrażeń u podopiecznego dziecka, to jednak był to jej zdaniem nieszczęśliwy wypadek, zaś ona nie ma sobie nic do zarzucenia, albowiem cały czas przebywał z dziećmi, zaś gorąca herbata w kubkach została co prawda postawiona na stole, przy którym siedziały dzieci, lecz na drugim jego końcu w celu przestygnięcia, zaś pokrzywdzone dziecko, gdy ona tylko się odwróciła w celu podania pączków leżących na sąsiednim biurku, mimo braku takiego polecenia, wstało ze swego miejsca i podeszło do drugiego końca stołu, przy którym stała herbata, wylewając na siebie jeden z kubków.

/ k. 19, 74-76 /

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonej A. Z. co do popełnienia przypisanego jej przestępstwa z art. 157 § 1 i 3 Kk nie budziły żadnych wątpliwości, a jednocześnie ogół ustalonych okoliczności sprawy, a także stopień i postać winy nieumyślnej, dotychczasowy sposób życia oskarżonej oraz właściwości i warunki osobiste przy spełnieniu pozostałych przesłanek, uzasadniały zastosowanie względem niej środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli okoliczności popełnienia czynu zabronionego nie budzą wątpliwości, wina sprawcy i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, właściwości i warunki osobiste sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 66 § 2 k.k., w warunkowego umorzenia postępowania nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności.

I.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mogły budzić wątpliwości zarówno sprawstwo, zawinięcie jak i okoliczności popełnienia przez oskarżoną czynu zabronionego przypisanego jej w wyroku.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania przygotowawczego, uzupełnionym w trakcie rozprawy głównej. To właśnie ten materiał umożliwił ustalenie istotnych okoliczności dotyczących odpowiedzialności oskarżonego.

Kluczowe dla rekonstrukcji stanu faktycznego były zeznania świadka U. C. – asystentki oskarżonej, która przedstawiła wszystkie znane sobie okoliczności sprawy, poczynając od wskazania osoby odpowiedzialnej za opiekę nad dziećmi, przez okoliczności zdarzenia, które różniły się nieco od wersji samej oskarżonej przedstawionej dopiero przed Sądem, aż po środki podjęte w związku z zaistniałym zdarzeniem. W świetle zeznań w/wymienionej kubki z gorącą herbatą zostały jednak umiejscowione przez oskarżoną od razu w zasięgu rąk siedzącego przy stole niespełna 3-letniego M. S., w czym upatrywać należy zawinięcia oskarżonej, która nie powinna tego czynić, dopóki stanowiły one potencjalne zagrożenie oparzeniem tym bardziej, że mogły one do czasu ostygnięcia gorącej herbaty pozostać na sąsiednim biurku nauczyciela, na którym były też pączki, gdzie dzieci siedzące przy stole nie mogłyby sięgnąć. Wersja oskarżonej, jakoby małe dziecko pokrzywdzone wstał i podszedł do drugiego końca stołu, gdzie dopiero wylał na siebie herbatę nie mogła się ostać, albowiem z zeznań świadka U. C. wynikało, że dziecko normalnie siedziało przy stoliku w chwili wywrócenia się kubka, do którego małe dziecko wsadził palec, na co wskazuje też rozległy charakter obrażeń obejmujących nie tylko rękę, czy brzuch, lecz także uda oraz krocze. Uzupełnieniem osobowego materiału dowodowego były zeznania świadka A. M. (1) – matki małego dziecka, choć należało mieć na uwadze, że wskazany świadek nie był bezpośrednim świadkiem zaistnienia obrażeń. Z punktu widzenia rodzaju i kwalifikacji obrażeń oraz stanu niebezpieczeństwa dla zdrowia małego pokrzywdzonego istotne były dokumentacja medyczna i fotograficzna, a w szczególności wydane na jej podstawie opinie pisemne oraz ustne biegłego z zakresu medycyny sądowej, do których zastrzeżeń nie zgłosiła żadna ze stron procesu, a które nie wzbudziły też wątpliwości Sądu. W zakresie właściwości i warunków osobistych oskarżonej oraz jej dotychczasowego sposobu życia Sąd oparł się na danych osobopoznawczych i o karalności oskarżonej.

Oskarżona A. Z. swym zachowaniem wyczerpała znamiona nieumyślnego przestępstwa z art. 157 § 1 i 3 Kk.

Sprawcą przestępstwa z art. 157 § 1 i 3 k.k. jest ten, kto nieumyślnie powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 Kk, trwający dłużej niż 7 dni. Przedmiotem ochrony w przypadku powyższego przestępstwa jest zdrowie człowieka. Sprawcą tegoż występku może być każdy, a zatem ma ono charakter powszechny. Od strony przedmiotowej zachowanie sprawcy polega na działaniu pozostającym w związku przyczynowo-skutkowym ze skutkiem w postaci tzw. lekkiego uszczerbku na zdrowiu, którym jest naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Pojęcie „powodowanie” obejmuje zatem wszystkie zachowania, choćby mające postać zaniechania, pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem (zob. wyrok SA w Warszawie z 19 września 1995 r., II Akc 308/95, Prok. i Pr. 1996, nr 7-8, poz. 14 dodatek). Zachowanie musi obiektywnie naruszać wynikającą z wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należało wskazać, iż zachowanie oskarżonej niewątpliwie godziło w dobra prawne będące przedmiotem ochrony typizowanego występku w postaci zdrowia pokrzywdzonego dziecka. Jednocześnie oskarżona swym zachowaniem nie wypełniła znamion zarzucanego jej czynu z art. 160 § 2 i 3 Kk, albowiem choć spełniała wymagania podmiotowe sprawcy przestępstwa z art. 160 § 2 Kk, albowiem to na niej, jako na pedagogu opiekującym się tego dnia dziećmi, spoczywał obowiązek opieki nad małym pokrzywdzonym, to jednak swym zachowaniem nie wywołała bezpośredniego niebezpieczeństwa spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu – co jednoznacznie wskazał biegły z zakresu medycyny sądowej w swej uzupełniającej opinii, a także na rozprawie. Niebezpieczeństwo spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu powstałoby zdaniem biegłego wówczas, gdyby obrażenia miały charakter oparzeń III stopnia, co nie miało miejsca. Natomiast swym zachowaniem wyczerpała oskarżona znamiona występku z art. 157 § 1 i 3 Kk, albowiem poprzez umiejscowienie kubków z gorącą herbatą na stoliku przy którym siedziały dzieci, w tym niespełna 3-letni pokrzywdzony, który w każdej chwili mógł sięgnąć po

gorącą herbatę i to uczynił, wylewając ją na siebie, spowodowała obrażenia ciała pokrzywdzonego. W okolicznościach sprawy nie mogło budzić wątpliwości, że działanie oskarżonej miało charakter nieumyślny, albowiem oskarżona nie działała z zamiarem narażenia kogokolwiek na niebezpieczeństwo, czy spowodowania obrażeń ciała, dopuszczając jednakże do takiej sytuacji, którą powinna była przewidzieć, biorąc pod uwagę ogólne reguły ostrożności. W ten sposób oskarżona wyczerpała w pełni znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 157 § 1 i 3 k.k.

Reasumując sprawstwo, zawinienie oraz okoliczności popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej przestępstwa nie budziły żadnych wątpliwości.

II.

Kolejną przesłanką warunkowego umorzenia postępowania jest nieznaczny stopień winy sprawcy oraz społecznej szkodliwości czynu. Przesłanki te występować muszą przy tym kumulatywnie. Wina sprawcy ma miejsce wówczas, gdy można mu zarzucić, że w czasie czynu nie dał posłuchu normie prawnej. Natomiast na ocenę stopnia społecznej szkodliwości mają wpływ okoliczności wymienione w treści art. 115 § 2 k.k. a to: rodzaj naruszonego dobra, rozmiar szkody, okoliczności popełnienia czynu, waga i rodzaj naruszonych przez sprawcę obowiązków i reguł ostrożności, postać zamiaru, motywacja sprawcy. W przedmiotowej sprawie przesłanki te zostały spełnione, albowiem biorąc pod uwagę takie okoliczności jak: postać winy (nieumyślna nieumyślność), fakt przyczynienia się dziecka co spowodowania obrażeń, próba natychmiastowego udzielenia pomocy poparzonemu dziecku, wreszcie zaś żal i skrucha okazana przez oskarżoną, można było przyjąć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny.

III.

Za warunkowym umorzeniem postępowania przemawiać też musi pozytywna prognoza kryminologiczna wynikająca z właściwości, warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia sprawcy nie karanego dotąd za przestępstwo umyślne. Oskarżona i te warunki spełniała, albowiem nie była ona uprzednio karana sędownie, choćby za przestępstwa nieumyślne, prowadzi ustabilizowany tryb życia, a jej postawa zaprezentowana w toku postępowania sądowego, pozwalały przyjąć, iż popełnione przez nią przestępstwo miało charakter epizodyczny i w przyszłości pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie ona przestrzegać porządku prawnego.

IV.

Spełniony został także wymóg z art. 66 § 2 k.k., czyn zabroniony przypisany oskarżonej zagrożony jest karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 3 lat.

Reasumując, wobec realizacji przesłanek z art. 66 k.k. zasadnym było zastosowanie względem oskarżonej środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania.

Zgodnie z treścią art. 67 § 1 k.k. warunkowe umorzenie następuje na okres próby, który wynosi od roku do lat dwóch i biegnie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. W przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę okoliczności inkryminowanego zdarzenia Sąd wyznaczył oskarżonej okres próby w wymiarze 2 lat. Zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonej zarówno cele zapobiegawcze jak i wychowawcze spełni tak orzeczony okres próby. Należy bowiem zauważyć, iż oskarżona to młody sprawca, który po raz pierwszy wszedł w konflikt z prawem. Nadto – jak już wyżej wskazano – interesował się on stanem zdrowia pokrzywdzonego. Co więcej jej postawa zaprezentowana w toku postępowania przeświadczały Sąd o fakcie, że oskarżona uzna przedmiotowe zdarzenie za nauczkę i przestrożę na przyszłość. Tym samym określony przez Sąd okres próby pozwoli w sposób wystarczający kontrolować zachowanie oskarżonej i ewentualnie zweryfikować postawioną przez Sąd pozytywną prognozę kryminologiczną.

Po myśli art. 67 § 3 k.k. Sąd, umarzając warunkowo postępowanie, zobowiązuje sprawcę do naprawienia szkody w całości albo w części, jednakże matka pokrzywdzonego reprezentowana przez fachowego pełnomocnika nie wykazała skonkretyzowanej szkody, jaką poniosła w związku z procesem leczenia i rekonwalescencji. Z kolei art. 67 § 3 Kk uniemożliwia zadośćuczynienie krzywdzie związanej z niewątpliwym bólem i cierpieniem dziecka, a także

koniecznością zwiększonego nakładu sił na opiekę ze strony matki nad chorym dzieckiem. Z tych przyczyn, dla zapewnienia dostatecznej dolegliwości związanej z zaistniałym czynem, Sąd orzekł od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym świadczenie pieniężne w wys. 1.000 zł.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparte zostało o powołane przepisy prawa i jest konsekwencją wydania w stosunku do oskarżonej wyroku warunkowo umarzającego postępowanie oraz zaistnienia określonych wydatków w trakcie prowadzonego postępowania. Zdaniem Sądu oskarżona będzie w stanie te koszty uiścić.

Mając na uwadze podniesione okoliczności faktyczne i przywołane przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji.

.....

Zarządzenia

- odnotować uzasadnienie,
- odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem dor. wnioskodawcy,
- kal. 14 dni

O., dnia ....., ...